

இனம்

இனம் இலக்கியச் சீட்டும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com
editor@inamtamil.com

UAN.TN03D0061112

உள்ளடக்டு தினாண்புத்தகவுடாஸ் நூதந்

International E-Journal of Tamil Studies

கிலக்கணம், கிலக்கியம், கலை, பஞ்சாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை நீணங்காண!

மார்ட்: 4 தேதி: 14 ஆகஸ்ட் 2018

Vol. 4 Issue : 14 August 2018

சி.சங்கிரா
பா.நல்வரன்
ச.கண்ணதாசன்
அர்.வே.விள்வெள்வரன்
இரா.வசந்தமணி
தி.மல்லிகா
கி.ரேவதி

பா.கலையரசி
அ.மரிய செபல்தியான்
சி.இம்சவேணி
சே.முனியசாமி
அ.நல்வரன்
க.பாலாஜி
ந.இராஜேஞ்சிரன்

ம.பாபு
தி.நிரஞ்சனி
இரா.அருணா
சி.சாவித்ரி
அ.அனேஜா
வி.வசந்தா
ப.சண்முகராணி
த.சத்தியராஜ்

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e-Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

இடிலோச்சுகள் குழு

முனைவர் ச.கவ.சண்முகம் (சித்துப்பாற்)
முனைவர் சு.நிராசாராம் (நூதந்தீகாயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.சௌல்வராசு (புதுச்சீரி)
முனைவர் ந.வெலுச்சாமி (செலம்)

இடிசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சீரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் நிரா.குணச்சன் (திருச்செங்கொடு)
முனைவர் ந.நிராஜேந்திரன் (கோவை)
முனைவர் நிரா.நிராஜா (நீருக்கி)
முனைவர் சி.நிறுவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)
தீரு ச.ஷந்தநாசா (இடுஸ்திரைவியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

தொல்காப்பியலும் திருக்குறள் களவியலும்

முனைவர் சி.சங்கீதா | 4

ஜங்குறுநாற்றில் மலர்கள் வருணாகன

முனைவர் பா.ஈஸ்வரன் | 9

பத்தும்யாப்புப் பதிப்புரவாக்கத்தில் உ.வே.சாமிநாதையர்

முனைவர் ச.கண்ணதாசன் | 13

வேதசாத்திரங்களின் கருத்துகள் திருக்குறளின் அடிப்படையில் திரிக்கப்பட்டவையே

அரி.வே.விஸ்வேஸ்வரன் | 18

யழங்காலத் தமிழர் வாழ்வியலும் அழிவியல் பொருப்புலங்களும்

முனைவர் வசந்தமணி இராமவிங்கம் | 24

புலிகால் யானை

முனைவர் தி.மல்லிகா | 34

சங்கத் தமிழரின் நிமித்தம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள்

கி.ரேவதி | 37

பக்தி இலக்கியம்

திருமூலரின் இரங்கார்க்கீதல்

முனைவர் பா.கலையரசி | 41

தற்கால இலக்கியம்

தீர்ந்த சுனை, காய்ந்த யனை, நேர்ந்த வினை - ஒத்திகை விஜய்யின் “மாள்வறு நாடகம்” : பார்வையாளர் நோக்கு

முனைவர் அ.மரிய செபல்தியான் | 45

பெண்மொழியும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும்

முனைவர் சி.அம்சவேணி | 54

...

UGC APPROVED JOURNAL NO: 64244

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

முதுகுளத்தூர் அட்டாவதூனம்
சரவணப்பியருமான் கவிராயரும்
அவர்தும் கவிய்புலமையும்

சே.முனியசாமி | 65

கிழக்கிந்திய தாந்திரீகம் பாடல்கள்
முனைவர் ஆ.ஏஸ்வரன் | 78

யெருங்கற்காலக் கற்பதுக்கைகள் - தொல்லியல் கள்
அழய்வு

முனைவர் க.பாலாஜி | 91

எபழுசேரி : யெருங்கற்காலச் சமூகத்தின் வாழ்விடம்
முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் | 108

காலத்துக்குக் காலம் மாறும் கலைய்யானிகள்
முனைவர் ம.பாபு | 115

பகுப்பாய்வு மெய்யியலில் மொழி : சமகால மெய்யியலை
அழிய்யடையாகக் கொண்ட ஓர் அழய்வு

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 121

இலக்கணம் கற்றல் முறையில் வரையடங்களின் யங்கு
இரா.அருணா | 132

ஓய்வீடு நோக்கில் தமிழ் - தெலுங்கு இலக்கணங்களும்
இன்றை அழய்வு யோக்குகள்

முனைவர் சி.சாவித்ரி | 138

தண்டனைக் கொள்கைகளும் அவற்றின் நடைமுறை
பொருத்தப்பாடும்

அரியரெத்தினம் - அனேஜா | 148

வளர்முக நாடுகளில் வெளிநாட்டு நோடு முதலீடுகள்
ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்

வினாயகமுர்த்தி - வசந்தா | 163

கணினித்தமிழ்

இக்கணியப் பயன்பாட்டுக் கற்றல்வழித் தமிழ் வளர்ச்சி
முனைவர் ப.சண்முகராணி | 174

நால் மதிப்பீடு

'ஓடியன்'வழி இருளர்கள் : அழிமுகம்
த.சத்தியராஜ் | 177

...

யழங்காலத் தமிழர் வாழ்வியலும் அறிவியல் பொருட்புலங்களும்

முனைவர் வசந்தமணி இராமலிங்கம்

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

முத்தாயம்மாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

இராசிபுரம் - 637 408, நாமக்கல்.

மின்னஞ்சல் - tasrvi@muthayammal.in,

Abstract: The growth of a language is basically assessed based on its usage. There blooms new terms necessitated by the needs and change of time. This article aims at analyzing the scientific thoughts in Sangam literature and to enumerate the factors that have made the schematic field to find a hold in linguistics words quite often come into existence only because of the social environment and the other words relatively created.

மண்ணுள் புதைந்து கிடக்கும் புழங்குபொருட்களை வெட்டிக்கொண்டந்து வெளியே எடுத்து அதன் வயதைக் கணக்கிட்டு அப்பொருள்களைப் பயன்படுத்திய நாகரிகங்களைக் கணக்கிடுவது தொன்றுதொட்ட வழக்கமாகும். ஆனால், அவ்வாறு கிடைக்கும் பொருள்கள் கணக்கில் கொள்ளப்படுகின்றனவே தவிர அவற்றால் அறியப்படும் வரலாறுகளைப் பலர் அறிந்துகொள்ள ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. பழங்காலப் புழங்குபொருட்களைப் போலவே ஆயிரமாயிரம் நுட்பமான தகவல்கள் நம் இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. அந்த வகையில் பொருள்மையியலின் ஒரு பிரிவான பொருட்புலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க அக இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் அறிவியல் சிந்தனைகளைப் பொருட்புல நோக்கில் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பொருட்புலங்களும், சொற்பொருள் விரிவாக்கமும்

மனிதன் தன் உள்ளக்குறிப்பை மற்றவர்களிடம் வெளிப்படுத்த சிறந்த ஊடகமாய் பயன்படும் கருவி மொழியாகும். அது காலப்போக்கில் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான கருவியாக மட்டுமில்லாமல் சமூக முன்னேற்றத்தோடு தொடர்புடையதாக பின்னிப்பினைந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகிறது. சமூகத்தின் வளர்ச்சியை மொழியிலும், மொழியின் வளர்ச்சியை சமூகத்தின் வளர்ச்சியிலும் காணமுடியும். மொழி, சமூகம் ஆகிய இரண்டு காரணிகளில் ஏதாவது ஒரு காரணி பின்னடைவைச் சந்தித்தாலும் இரண்டுமே பாதிக்க நேர்கிறது.

ஒரு மொழியில் காணப்படும் சொற்களைக் கொண்டே அம்மொழியின் வளர்ச்சியைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். புதிய சொற்களின் தோற்றுமே அம்மொழியின் பயன்பாட்டைக் காட்டும் கண்ணாடியாகிறது. ஒவ்வொரு சொல்லும் குறிப்பிட்ட பொருட்புலத்தின்கீழ் தன்னோடு தொடர்புடைய புதிய சொற்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. இது தெய்வம், மக்கள், பறவை, விலங்கு, தொழில், விளையாட்டு, எனப் பயன்பாட்டளவில் அப்புலச்சொற்களின் வளர்ச்சியைக் காண்பிக்கின்றது.

சங்கப்புலவர்கள் தங்களது படைப்புகளில் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை மட்டும் பதிவு செய்யாமல் அந்த நிகழ்வின் பின்னணிகளாகச் செயல்படும் சமூகக் கூறுகளையும், இயற்கைக்காரணிகளோடு சேர்த்து விளக்குவதில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளனர். அந்த வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் அறிவியல் பூர்வமான செய்திகள் அறிவியல் பொருட்புலத்தின்கீழ்

அுமைந்துள்ளன. இவை ஒவ்வொரு சொற்களும் அவற்றின் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் பல சிறப்புப் பொருள்களைத் தம்முள் தோற்றுவித்துக் கொண்டுள்ளன.

வானியல் செய்திகள்

வெள்ளியீன்

சங்கப்பாடல்களில் வெள்ளிக்கோளைப் பற்றிய செய்திகள் அதிக இடங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

“குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின் எமக்குமார் வருமே” (நற்.356)

“குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின் இருள் கெட விரியும்” (நற்.230)

என வானின் கீழ்த்திசையில் தோன்றும் வெள்ளி நட்சத்திரத்தை விடிவெள்ளி எனக் கூறும் வழக்கம் பண்டையகாலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றுள்ளது. அதற்குக் காரணம் இருள் மறைந்து பொழுது விடிவதற்கு அறிகுறியாக வெள்ளி நட்சத்திரத்தின் எழுச்சியைக் குறிப்பால் உணர்த்தியுள்ளனர். மேலும்,

“வைகுறு மீனின் நினையத் தோன்றி” (நற்.48)

என்ற அடி வெள்ளியீனின் மற்றொரு பெயராக வைகுறுமீன் எனும் பெயரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

அறுமீன்

கார்த்திகை நட்சத்திரத்தை அறுமீன் என்றழைப்பது பண்டையகால வழக்கு ஆகும். கார்த்திகை மாதத்தில் விளக்குவிழா கொண்டாடப்பட்டதாக நற்றினை செய்யுள் கூறுகிறது.

“அறுமீன் பயந்த அறம் செய் திங்கள்

செல் சுடர் நெடுங்கொடி போல்” (நற்.202)

என்ற அடிகளில், கார்த்திகை மாதத்தின் முழுநிலாக் காலத்தில் நிலவு கார்த்திகை நட்சத்திரத்தை சேரும். இந்நாள் நல்ல நாளாகக் கருதப்பட்டது. இம்முழுநிலாக்காலத்தில் விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தோமானால் அவற்றை எங்கிருந்து நோக்கினாலும் வரிசையாகவேத் தெரியும். வரிசை தவறாது என்ற குறிப்பைக் காணமுடிகின்றது.

சந்திர கிரகணம்

சூரியன், சந்திரன், பூமி ஆகிய கோள்களின் இயக்கம் ஒரே நேர்க்கோட்டில் வருமாயின் அது கிரகணம் எனப்படும். இன்றைய அறிவியலில் எத்தனையோ நவீன கருவிகளைக் கொண்டு உற்றுநோக்கி அவற்றின் இயக்கத்தைக் கூறுகின்றனர். ஆனால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கோள்களின் நகர்வுகளை மிகத்துல்லியமாகத் தெரிவித்துள்ளனர். சந்திரகிரகணத்தின் போது நிலவு மறைந்து வெளிப்படும் நிகழ்வை,

“தீங்கதிர் மதிரைய்க்கும் திருமுகம் அம்முகம்

பாம்புசேர் மதிபோல் பசப்பு ஊர்ந்து” (கலி.15)

என்று கலித்தொகையும்,

“பாம்புனர் மதியின் நுதல்லூளி கரப்பவும்” (நற்.128)

என்று நற்றினையும் சந்திரனின் கிரகணகாலத்தைப் பதிவு செய்கின்றன. சங்கப்பாடல்கள் தொடங்கி எல்லா இலக்கியங்களும் சூரிய, சந்திர கிரகணங்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது மிக அழகான ஓப்புமையோடு கூறியுள்ளன. கிரகண காலத்தில் பாம்பு கோள்களை விழுங்குவதாகவே

இந்திகழ்வைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. பாம்பிற்கும் வானத்தில் உள்ள கோள்களுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கமுடியும் என்ற கேள்வி நம்மில் பலருக்கு எழுவது இயல்ல. நம் முன்னோர்களின் படைப்பாளுமைத் திறன் அங்குதான் நம்மை வியந்துநோக்கச் செய்கின்றது. நம் முன்னோர்கள் இயற்கையைப் போற்றிப் பாதுகாத்து, இயற்கையின் ஒவ்வொரு அசைவையும் உற்று நோக்கியவர்கள். உணவுக்காக பிற உயிரினங்களைப் பிடித்து உண்ணும் வேட்டை விலங்குகள் அனைத்தும் இரையை மிக வேகமாக உண்று முடித்துவிடுகின்றன. ஆனால் பாம்புகள் அவ்வாறு செய்யாமல் இரையை மெதுமெதுவாக மட்டுமே விழுங்குகின்றன. சூரிய, சந்திர கிரகணங்களின் போதும் இந்திகழ்வே நடைபெறுகின்றது. கோள்களின் இயக்கத்தை பூமியில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது பாம்பு இரையை விழுங்குவதைப் போல மறைந்து வெளிப்பட அதிக காலமாவதால் இவ்விரு நிகழ்வுகளையும் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளதாக தோன்றுகிறது.

மீன்

சுறாமீன்

கடல் வாழ் உயிரினங்களில் மிகவும் ஆபத்தானதாகவும், உயிரைப் பறிக்கும் கொடிய விலங்காகவும் கருதப்படுவை சுறா மீன்களாகும். ஏனெனில் அவற்றின் கூர்மையான பற்களின் அமைப்பும், வலிமையான தசை அமைப்புகளும் அசாத்தியமான பலத்தைப் பிற உயிரினங்களிடத்தில் காண்பிக்கச் செய்கிறது,

“கோட்சுறாக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை” (அகம்.340)

என்ற அடி கொலைத்தொழிலையுடைய சுறாமீன்கள் ஒருங்கே பாய்ந்து மீனவர்கள் வீசிய வலையைக் கிழித்தன என்ற செய்தியைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இது சுறாமீன்களின் வேகமான மற்றும் வலிமையான இயக்கத்திற்கு தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது.

**“பேர் ஊர் துஞ்சம் யாரும் இல்லை
திருந்து வாய்ச் சறவும் நீர் கான்று ஒய்யெனப்
பெருந்தெரு உதிர்தரு பெயலுறு தன்வளி” (நற்.132)**

என்ற அடிகள், யாவரும் உறங்கும் நள்ளிரவுப் பொழுதில் வலிமையான பற்களைக்கொண்ட சுறாமீன் தன் வாயைத்திறந்து நீரைக் கக்கியதாகவும், அவ்வாறு கக்கப்பட்ட நீரானது வீசிய குளிர்ந்த காற்று மோதி மழைத்துவிக்களைப் போன்று பரவிச் சிதறியதாகவும் கூறுகின்றன. சுறாமீன்களின் உணவு வேட்டையின் போது இயல்பாய் அதன் வாய்க்குள் செல்லும் நீரை உழிழ்ந்து வெளியிடுவது அவற்றின் உடற்சுறாக விலங்கியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். இச்செய்தியை அறிவியல் பூர்வமாக முற்காலத்தே விளக்கியுள்ள பாங்கு வியக்கத்தக்கதாகும்.

கொழுமீன் பிடித்தல்

**“கொண்டல் இரவின் இருங்கடன் மடுத்த
கொழுமீன் கொள்பவர் இருள்நீங்கு ஒண்சுடர்” (அகம்.100)**

என்ற நெய்தல்தினைப் பாடலில் கொழுமீன் என்ற ஒருவகை மீனைப்பிடிக்க பரதவர்கள் கையாண்டுள்ள உத்தி அழகுடன் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கரிய கடலிலே கொழுமீனைக் கொணர்பவர் படகு முனையிலே ஒளிபொருந்திய விளக்கை வைத்திருப்பர். விளக்கின் ஒளியைக்கண்டு கொழுமீன்கள் என்ற மீன் வெளிச்சுத்தை நோக்கி வரும். அவ்வாறு வரவைத்து மீனவர்கள் அவற்றைப் பிடித்துக்கொள்வர் என்று மீன் பிடிக்கும் உத்தியைப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர். மேலும், நெய்தல்வாழ் மீனவர்கள் மீனின் கொழுப்பை உருக்கி விளக்கிற்கு எண்ணையாக பயன்படுத்திய செய்தியை,

“மீன் நினம் தொகுத்த ஊன் நெய் ஒண்சுடர்” (நற்.215)

“மீன் நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சல் பொத்திய சிறு தி விளக்கின் துஞ்சம்” (நற்.175)

என்ற அடிகள் தெரிவிக்கின்றன.

“நெய்களி பசுங்காய் தூங்கும் துறைவன்” (நற்.278)

என்பதில் புன்னை மரத்தின் காய்களில் இருந்து எண்ணேய் எடுத்துப் பயன்படுத்திய செய்தியும் புலனாகிறது.

இடி அதிர்வு

“ஆறுசெல் மக்கள் அறுத்த பிரண்டை

ஏறுபெறு பாம்பின் பைந்துணி கடுப்ப” (அகம்.119)

மழை மேகங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக்கொள்ளும் பொழுது இடி உருவாகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்ததேயாகும். ஆனால் இடி இடிக்கும் பொழுது ஒசை மட்டும் கேட்பதில்லை அதிகப்படியான அதிர்வையும் ஏற்படுத்துகிறது. இந்த அதிர்வுகளை பாம்புகளால் தாங்க முடியாமல் அவை இறந்துவிடுகின்றன. இடியால் தாக்கப்பட்டு கிடக்கும் பாம்புகள் வழிப்பக்கங்களில் வதங்கிக் கிடக்கும் பிரண்டைக் கொடியின் துண்டங்களைப் போல காட்டு வழியில் சிதறிக் கிடப்பதாக பாம்புகளின் அதிர்வு உணர்த்திறனைப் பற்றி மேற்கண்ட பாடல்வரிகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மலைப்பாம்புகள்

மலைப்பாம்புகள் இரையாகப் பிடித்த உணவை முறித்து அதன்பின் விழுங்கும் திறன்கொண்டவை. இச்செய்தியை,

“களிரு அகப்படுத்த பெருஞ்சினை மாசனம்

வெளிறு இல் காழ் மரம் பிணித்து நனி மினிர்க்கும்” (நற்.261)

என்ற அடிகளின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மலைப்பாம்பு கரிய ஆண்யானையை அகப்படுத்தி அதன் உடலை முறிப்பதற்காகப் பெரிய மரங்களில் பிணித்துப் புரட்டியதாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நவீன அறிவியலாளர்களால் பிற்காலத்தில் கண்டறியப்பட்டிருந்தாலும், இரையாகப் பிடிக்கப்பட்ட விலங்குகளைக் கொன்று, அவற்றின் உடலை முறித்து உட்கொள்ளும் மலைப்பாம்புகளின் இத்தகைய செயலை எந்தவித அறிவியல் சாதனங்களின் வளர்ச்சியும் இல்லாத காலக்கட்டத்தில் மலைப்பாம்புகளின் வேட்டைத்திறனை வெளிப்படுத்திய பழங்காலத்தாரின் அறிவியல் அறிவு வியந்து போற்றத்தக்கதாகும்.

இசையறி விலங்கு

பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த பல்வகைப்பட்ட உயிரினங்களுள் ஒன்றாக அசுணம் என்ற விலங்கின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விலங்கு இசையறிவிலங்கு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்விலங்கிற்கு வண்டின் ஒசையை உற்று நோக்கிக் கேட்டு அறியும் திறன் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இச்செய்தியை,

“மாதர் வண்டின் நயவரும் தீம் குரல்

மணம் நாறு சிலம்பின் அசுணம்” (நற்.244)

எனும் நற்றினை அடிகள் உறுதிசெய்கின்றன. இவ்விலங்கினைப் பிடிக்க முயலும் வேட்டைக்காரர்கள் முதலில் யாழை வாசித்து, யாழிசைக்கு அதை மயங்கச்செய்து பின்னர் கடுமையான ஒலியை வெளிப்படுத்தும் பறையோசையை எழுப்பி அசுணத்தைக் கொன்று கைப்பற்றுவர் என கீழ்க்காணும் அடிகளில் குறிப்படப்பட்டுள்ளது.

“அணிநலம் சிதைக்கும் பசலை அதனால்
அசனம் கொல்பவர் கை போல் நன்று” (நற்.244)

அசனம் என்ற சொல்லிற்கு உரையாசிரியர்களிடையே பொருள் வேறுபாடு காணப்படுவதும் உண்டு. சில உரையாசிரியர்கள் அசனம் என்ற சொல்லிற்கு பெரும்பாம்பு எனவும் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். அசனம் பற்றிய கருத்துவேறுபாடுகள் இருப்பினும் இவ்வுயிரினத்தின் தனித்திறனைக் கவனித்துக் கூறியிருப்பது ஆராயத்தக்கதாகும்.

சிலந்தி வலை

பூச்சியினங்களுள் ஒன்று சிலந்தி இனம். இவை கட்டக்கூடிய வலையானது அதன் வாயில் உள்ள உமிழ் நீர் போன்ற திரவத்தால் உருவாக்கப்படுகிறது. மற்ற உயிரினங்கள் காய்ந்த சருகுகள் முதலாக பல்வேறு பொருள்களால் தனக்கான இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொள்கின்றன. ஆனால் சிலந்தியும், கரையான்களும் அவற்றின் உமிழ் நீரினால் இருப்பிடத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு மற்ற உயிரினங்களில் இருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் கொள்கின்றன. இச்செய்தி,

“கானப் புறவின் சேவல் வாய் நூல்
சிலம்பிஅம் சினை வெருங்ம்” (நற்.189)

என்ற அடிகளால் அறியப்படுகிறது.

புலிகளின் வேட்டை உத்தி

கொன்றுள்ளிகளுள் மிகவும் வலிமையான வேட்டை விலங்காகக் கருதப்படுபவை புலிகளாகும். இவை ஆபத்தான விலங்குகள் மட்டுமல்ல, தனக்கான இறையை வேட்டையாடுவதில் நுணுக்கமான உத்தியைக் கையாளும் திறன் கொண்டவைகளாகவும், திகழ்கின்றன. அவ்வுத்தி யாதெனில் இறையை செயலிலக்கச் செய்தலாகும். புலியால் தாக்கப்படும் இறையானது அதனிடமிருந்து தப்பித்து விடாமல் தடுக்க இறையின் மீது பாய்ந்து தாக்கி அவற்றின் முதுகெழும்பை உடைத்து உடல் இயக்கத்தை செயலிலக்கச் செய்து விடுகின்றன. இச்செய்தியை,

“... பாய்கொடு
உறுவெரிந் தொடிக்கும் சிறுவரிக் குருளை” (அகம்.329)

எனும் அடிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மறைமான் மீது பாய்ந்து கொல்லும் புலிக்குட்டியானது பாய்ந்த வேகத்தில் அதன் முதுகெலும்பை ஓடித்து அதை நகரவிடாமல் செய்கிறது என புலியின் வேட்டைத்திறனை மேற்கண்ட அகநானுற்று வரிகள் உறுதிசெய்கின்றன. மேலும்,

“துலங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி
ஒண்செங் குருதி உவற்றியுண்டு அருந்துபு
புலப்புல் துறந்த கவவுக் கழிக் கடுமுடை” (அகம்.3)

என்பதில் அசைந்த நடையினையுடைய மரைமானைப் பாய்ந்து கொன்ற புலி மானை வலப்பக்கமாக விழும்படி அடித்து வீழ்த்தியதாகவும்,

“மஞ்சதவழ் இறும்பில் களிறு வலம்படுத்த
வெஞ்சின உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை” (நற்.154)

என்பதில் மேகங்கள் தவழும் சிறுகாட்டில் களிற்றை வலப்பக்கத்தில் விழும்படி கொன்ற ஆண்புவி யாவரும் அஞ்சி நடுங்கும்படி முழங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பதிவுகளுமே இறையைப் புலி வலப்பக்கமாகவே விழும்படி வீழ்த்தியதாகக் கூறுகிறது. மேலும் வலப்பக்கம் வீழ்ந்த இறையை

மட்டுமே புலி உண்ணும் எனவும், இடப்பக்கம் வீழ்ந்த இரையை உண்ண விரும்பாது என்றும் கூறுவர்.

ஆளியின் வலிமை

சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்து அழிந்துபோன விலங்கின வகைகளுள் ஆளியும் ஒன்று. இவ்விலங்கை யாளி என்றும் கூறுவர். பழங்காலக் கோவில் கட்டிடங்களில் ஆளியின் சிற்ப உருவங்களைக் காணமுடியும். உடலாவில் புலிக்கு நிகரான வலிமைமிக்க விலங்காகவே ஆளி பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆளியின் உடல்வலிமையைக் கூறுகையில்,

“ஆளிநன் மான், வேட்டு எழு கோள் உகிரப்
பூம்பொறி உழுவை தொலைச்சிய வைந்துதி
ஏந்து வெண் கோட்டு வயக் களிரு
தூண் அருங்கானம்” ... (நற்.205)

என ஆளியின் உடல் வலிமையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இப்பாடல் குழலில் யானை தன்னைத் தாக்க வந்த புலியுடன் போரிட்டு அதைக் கொன்று நகர்கிறது. அத்தகைய வலிமைவாய்ந்த யானையை ஆளி கொன்று இறையாக இழுத்துச்சென்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஆளியின் உடல் ஆற்றலை உணர்ந்துகொள்ள நல்லதொரு சான்றாக அமைகிறது. மேலும், கீழ்க்காணும் வரிகள் மற்ற உயிரினங்களின் செயல்களையும் பட்டியலிடுகின்றன.

“மீன்குடை நாற்றம் தாங்கல் செல்லாது
துய்த்தலை மந்தி தும்பும் நாடன்” (நற்.326)

என பறவைகள் உண்ணும் மீனின் நாற்றத்தைத் தாங்க முடியாமல் குரங்குகள் தும்பியதாகவும்,

“சிறுவெண் காக்கை ஆவித்தன்” (நற்.345)

என நீர்க்காக்கைகள் கொட்டாவி விடும் செயலையும்,

“நீர்வாழ் முதலை ஆவித்தன்” (நற்.301)

என்று முதலை கொட்டாவி விடுவதையும்,

“நிழலொடு கதிக்கும் நினைம் புரி முதுநரி
பச்சுன் கொள்ளோ மாந்தி” (நற்.325)

என இறந்துகிடந்த எஞ்சிய விலங்கின் உடலை உண்ணச்சென்ற நரி தன் நிழலைப் பார்த்து அதனோடு விளையாண்ட செய்தியையும் பதிவுசெய்கின்றன.

யானையின் கருச்சிதைவு

“வழுவப் பிண்டம் நாப்பன் ஏழுற்று
இருவெதிர் ஈன்ற வேல் தலைக்கொழு முளை
சூல் முதிர் மடப்பிடி நாள் மேயல் ஆரும்” (நற்.116)

இப்பாடல் முதிர்ந்த சூள் கொண்ட பெண்யானையானது அதன் வயிற்றில் உள்ள கரு சிதைந்து நடுவில் உருவமற்ற பிண்டமாய் கன்றை ஈன்றதாகக் குறிப்பிடுகிறது. கருவற்ற உயிரினங்கள் உண்ணும் உணவில் சில கட்டுப்பாடுகளை நம் முன்னோர்கள் விதித்துள்ளனர். அது மூடப்பழக்கம் அல்ல முற்றிலும் அறிவியல் சார்ந்தே கூறியுள்ளனர். உண்ணும் உணவின் தன்மையால் கருவிற்கு எந்தவிதமான தீங்கும் நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்பதே கட்டுப்பாடுகளுக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். யானை மூங்கிலின் இளம் குருத்தை உண்டால் கரு சிதைந்துவிடும்

என்பதை அறியாமல் உண்டதாலேயே இத்தகைய நிகழ்வு நிகழ்ந்துள்ளது என்ற நம் முன்னோர்களின் விளக்கத்தால் அவர்களின் அறிவியல் அறிவு புலப்படுகின்றது.

கன்று ஈன்ற யானையின் பசி

கருவற்றிருக்கும் உயிரினங்களுக்கு கருவை ஈன்றுடன் மிகுந்த பசி ஏற்படும் என்பது உடல்அறிவியலாகும். இதை முற்காலத்திலேயே அறிந்திருந்த நம் படைப்பாளர்கள் சங்கப்பாடல்களில் இச்செய்தியை பதிவு செய்துள்ளனர். மூங்கில் உயர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தே முதிர்ந்த கருப்பமுடைய வலிமையான பெண்யானை கன்று ஈன்றது. கரு ஈன்றதன் காரணமாய் மிகுந்த பசியால் வாடியது. அதையறிந்த ஆண் யானை பெண்யானையின் பசியைப்போக்க நினைத்துத் தினைக்கதிர்களை கவர்ந்துவந்ததாக,

“நெடுங்கழை நிவந்த நிழல் படு சிலம்பின்

கடுஞ்குள் வயப்பிடி கன்று ஈன்று உயங்க” (நற்.393)

எனும் இவ்வடிகள் சான்று பகர்கின்றன.

கரும்பு பிழியும் இயந்திரம்

“கரும்பி ணந்திரங் களிற்றெதிர் பிளிற்றும்” (ஜங்.55)

என்ற ஜங்குறுநாற்று தோழி கூற்றுப் பாடல் சங்க காலத்தில் கரும்புகளை ஆலைகளில் இட்டுச் சாறு பிழிந்தெடுக்க இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தியதாகக் கூறுகிறது. இது பழங்கால மக்களின் தொழில்நுட்பங்கள் சார்ந்த விசாலமான இயந்திரவியல் அறிவுத்திறனை முன்வைக்கிறது.

பன்றிப்பொறி

பயிர்களைச் சேதப்படுத்தி அழிக்கும் பன்றிகளைப் பிடிக்கப் பழங்காலத்தில் இயந்திரப்பொறிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பன்றிகளைப் பிடிக்க தினைப்புனத்திற்கு உரியவர்கள் பயன்படுத்தும் இயந்திரப்பொறியின் பெயர் ‘அடார்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வியந்திரங்களைக் கொண்டு பன்றிகளைப் பிடித்து அவற்றை உணவாக உண்ணும் வழக்கத்தை,

“தினைண் கேழல் இரிய புனவன்

சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல் அடார்” (நற்.119)

“எய்ம் முள் அன்ன பருஉ மயிர் எருத்தின்

செய்ம்ம மேவல் சிறுகட் பன்றி” (நற்.98)

என்ற அடிகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இதன் மூலம் பொறிகளைப் பயன்படுத்தும் இயந்திர அறிவியலை அறிந்தவர்களாகத் தமிழர்கள் இருந்துள்ள செய்தியை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பருந்து உண்ண விரும்பாத ஊன்

பறவை இனங்களில் பருந்துகளைப் பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ள பதிவுகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் பருந்துகளைப் பற்றிய பார்வை காண்பவர்களை அச்சமுட்டக்கூடிய கொடிய இடத்தில் வசிப்பவை, இறந்த மற்றும் அழுகிய உடல்களை உண்ணும் பறவைகள் என்ற எண்ணத்தையே பதியச்செய்துள்ளது. ஆனால் கீழ்க்கண்ட நற்றினைப் பாடல் குஞ்சுகளை ஈன்ற தாய்ப் பருந்தானது மறவர்களால் கொன்று வழியிலே போடப்பட்ட உடல்களை தின்னக்கருதி அருகே சென்று முடைநாற்றும் தாங்கமுடியாமல் வெறுத்து அந்த இடத்தை விட்டு பறந்து சென்றதாகக் கூறுகிறது அதை,

“கொன்று ஆற்றுத் துறந்த மாக்களின் அடுபினன்

**இடுமுடை மருங்கில் தொடும் இடம் பெறாது
புளிற்று நிரை கதித்த பொறிய முது பாறு
இறகு புடைத்து இற்ற பாறைப் புன்தூவீ' (நற்.329)**

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. குஞ்சுகளை ஈன்ற தாய்ப்பருந்து பசித்த போதும் ஊன் நாற்றத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத ஓவ்வாமைத் தன்மையுடன் காணப்பட்டதாகக் கூறுவதிலிருந்து பருந்தின் உடல், மற்றும் உளவியல் அளவிலான மாறுதல்களைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

விதைத்தல் தொழில்நுட்பம்

குறவர்களின் உழவுத்திறனை வெளிப்படுத்தும் வகையில்,

**"தளிபதம் பெற்ற கான் உழுகுறவர்
சில வித்து அகல இட்டென பல விளைந்து"** (நற்.209)

என்ற பாடலடிகள், விதைகளை விதைக்கும் முறையைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. வயலில் விதைகளை விதைக்கும்பொழுது அருகருகே விதைக்காமல் ஓவ்வொரு விதைக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை அதிகப்படுத்தி அவ்விடைப்பட்ட பகுதியில் வேறு வகையான பயிர்களை விதைத்தால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பலவகையான பயிர்களை வளர்த்துப் பெரும்பயன் பெற முடியும் என மிகச் சிறந்த வேளாண்தொழில்நுட்பத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இப்பழங்கால பயிரிடல் முறை தற்காலத்தில் ஊடுபயிர் வேளாண்மை, கலப்பின விவசாயம் எனும் பெயர்களில் வழக்கத்தில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாமரைக்கொடியின் நீர்வாழ் தகவமைப்பு

நீர்வாழ் தாவரமான தாமரைக்கொடியானது முழுவதுமாக நீரில் மிதந்து வளர்வது போல் நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது உண்மையைல்ல நுணுக்கமாக உற்றுப்பார்த்தோமானால் தாமரைக் கொடியின் வேரிலிருந்து இலைகளின் அடிப்பாகம் வரை மட்டுமே தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்கும் மலர் தோன்றும் சமயங்களில் அரும்புகளும், பூக்கும் மொட்டுகளும் தண்ணீரை விட்டு சற்று மேலெழும்பி நீரின் மீது படாமல் உயர்ந்து நின்றே மலரும் தன்மை கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன.

"நாற்றம் சால் நளி பொய்கை அடைமுதிர் முகையிற்கு" (கலி.17)

என்ற அடியின் மூலமாக தாமரைக்கொடியின் நீர்வாழ் தகவமைப்பைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விலங்குகளின் விசித்திரமான உலகத்தைக் காணப்பதில் நமக்கு இருக்கும் ஆர்வம் அலாதிதான். ஓவ்வொரு உயிரினமும் தன்னை எவ்வாறு தகவமைத்துக் கொள்கின்றன, என்பதை டிஸ்கவரி (Discovery) சேனலில் மட்டுமே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதைக்காட்டிலும் பன்மடங்கு வியத்தகுசெய்திகளை நமது இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் நமக்காக விட்டுச்சென்றுள்ளனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அத்தனை அறிவியலையும் இலக்கியங்களில் பதிவிட்டுள்ளனர். இச்செய்திகளைக் காணும்பொழுது இலக்கியங்கள் வாழ்வியலை பிரதிபலிக்கின்றன என்னும் கூற்றில் எந்தவித ஐயமுமில்லை எனத் தோன்றுகிறது.

புற்று மன்

கரையான்களால் அவற்றின் உமிழுநீரிலிருந்து உருவாக்கப்படும் அமைப்பே மண்ணாலான புற்றுக்கள் ஆகும். இந்த மண்புற்றுக்களை கிராமமக்கள் மருத்துவகுணம் வாய்ந்தாக நம்புகின்றனர். இக்கூற்றை மெய்ப்பிக்கும் வகையில்,

"சுவல்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்

வாய்ப்பகை கடியும் மண்ணொடு கடுந்திறல் திப்படு சிறுகோல் வில்லொடு பற்றி” (அகம்.101)

எனும் அடிகள் அமைந்துள்ளன. அம்பை எய்யும் மறவர்களுக்குப் பகைவனாக இருமலைக் கூறுகின்றார் பாடலாசிரியர். ஏனெனில் குறிபார்த்துத் தாக்க முற்படும் பொழுது இரும நேரிட்டால் இலக்கு தவறிவிட வாய்ப்புள்ளது. ஆகவே இருமலை வாய்ப்பகை என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டனர். மறவர்கள் இருமலைத் தடுக்க புற்றுமண்ணைத் தம் வாயில் அடக்கிக் கொண்டு பயணித்ததாக அகநானாற்றுப் பாடல் கூறுவதிலிருந்து சங்க காலத்தவர் மருத்துவ அறிவியலை அசாதாரணமாகக் கையாண்டுள்ள செயலைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

நா வறட்சி

“கரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர் தம்
உள்நீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெறாத் தடுமாற்று அருந்துயரம்
கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய காடுஎன்றாள்” (கவி.6)

எனும் இப்பாடலின் விளக்கத்தையும் இதில் பொதிந்துள்ள மருத்துவக் குறிப்பானது பயில்வோரை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. நாக்கு வறட்சியடைவதற்கான காரணத்தை இப்பாடல் வரிகள் தெரிவிக்கின்றன. அம்புகளால் தைக்கப்பட்ட உடலில் அதிகப்படியான இரத்தப்போக்கு ஏற்படும். உடலில் இரத்தத்தின் அளவு குறையுமேயானால் நாக்கு உலர்ந்து உடலில் வறட்சியை ஏற்படுத்தும். அச்சமயத்தில் தண்ணீர் தாகத்தால் தடுமாற்றம் ஏற்படும் என்று மனித உடலில் உள்ள இரத்த ஓட்டமண்டலத்தின் இயக்கச்சுதியைப் பற்றிக் கவித்தொகைப் பாடல் பேசுகிறது.

மருத்துவம்

பண்ணையகால மருத்துவக் குறிப்புகளும், பழங்கால மருத்துவ முறைகளும் ஏராளமாக இலக்கியங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. நோயுற்ற உடலுக்கு மருத்துவம் செய்யும்முன் நோயின் அளவை அறிந்து மருத்துவம் செய்தல் மருத்துவத்தின் அடிப்படையாகும். இச்செய்தியை வலியுறுத்தும் விதமாக,

“மண்டுஅமர் அமுவத்து எல்லிக் கொண்ட
புண்தேர் விளக்கின் தோன்றும்” (அகம்.111)

எனும் மேற்காணும் அடிகள் அமைந்துள்ளன. இருள் குழந்த இரவுப்பொழுதில் போர்வீரனின் மார்பில்பட்ட புண்ணை விளக்கொளியில் மருத்துவர் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் காட்சியை அகநானாறு நம் கண்முன் கொண்டுவருகிறது. காயத்தின் அளவறிந்து மருத்துவம் செய்ய ஆராயும் இக்காட்சியைக் காணும்பொழுது பழங்காலத்தவரின் மிகத்துல்லியமான மருத்துவ அறிவியலைப் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பினைந்த இயற்கைச் சூழல்களான விலங்குகள், பறவைகள், தாவரம் என ஒவ்வொன்றும் அதனோடு தொடர்புடைய பயன்பாட்டின் காரணமாக சொல்விரவாக்கம் அடைந்து பொருட்புலங்களாக மாற்றமடைகின்றன. விடை முதல் மரம் வரை அத்தனை உயிரினங்களின் செயல்பாடுகளையும் உற்று நோக்கி தங்கள் வாழ்வியலோடு இணைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் பண்ணைய தமிழர்கள். அக்கம் பக்கத்தாரரைக் கூட யாரெனத் தெரிந்து கொள்ள விருப்பம் இல்லாத மனித இயந்திரமாய் வாழப்பழகிவிட்ட இன்றைய காலத்தில் வாழும் வாழ்க்கையைக் காணும்பொழுது, இயற்கையைத் தன்னை விட்டுப் பிரிக்க இயலாத உண்மை

வாழ்வு வாழ்ந்த நம் முன்னோர்களின் காலம் மீண்டும் வாராதா என்ற ஏக்கம் எழுவதனைத் தவிர்க்க இயலவில்லை!

துணைநின்றவை

- ❖ இராமையாபிள்ளை நா., (உரை.), 1999, நற்றிணை மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை.
- ❖ மாணிக்கனார் அ., (உரை.), 1999, ஐங்குறுஞரு மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை.
- ❖ ... (உரை.), 1999, கலித்தொகை மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை.
- ❖ ... (உரை.), 1999, அகநானுரு மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை.

